

[Anders Poulsen]

socialdemokratiske del af regeringen, der hindrede dette, uanset socialdemokratiets stillingtagen i 1965, som jeg har nævnt.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard, og derefter vender vi tilbage til behandlingen af den sag, der er på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er atter spørgsmålet om kapitalvindingskat og tilbagevirkende kraft. Ja, der er jo ingen, der har mulighed for at kontrollere det, der bliver sagt, nemlig at venstre egentlig gerne ville, men ikke turde for socialdemokratiet. Jeg kan i hvert fald konstatere, at hvis venstre havde villet, så havde de haft et solidt flertal bag sig i folketinget dengang. Skal vi nu til at lave tilbagevirkende kraft for en lov, så gør jeg meget kraftigt opmærksom på, at jeg ikke vil være med til at lave noget, der kun gælder et tilfældigt udvalgt tilfælde; så må det være generelt.

Ove Jensen (FP):

Indledningsvis vil jeg takke ordførerne for det konservative folkeparti, venstre, CD og kristeligt folkeparti for den tilslutning, de har givet til forslaget.

Skatteministeren indledte nærmest hovevende med, at vi nu havde fremsat det samme forslag 9 gange, underforstået, at hvis et forslag ikke fik tilslutning eller kunne samle et flertal første gang, det blev fremsat, så skulle man altså ikke komme med et sådant forslag mere.

Nu husker jeg tydeligt, at da jeg første gang fremsatte dette forslag, jeg tror, det var i 1974, var der overhovedet ingen tilslutning til det. Det vil altså sige, at med den opfattelse, de forskellige ministre og partiers ordførere her i folketinget har, er det nødvendigt at genfremsætte et forslag adskillige gange, før det begynder at få tilslutning. Det er dette forslag i hvert fald et tydeligt eksempel på.

Vi er kommet så vidt nu, at selv skatteministeren, som ganske vist afviser en afskaffelse, indrømmer, at den nugældende lov ikke er særlig hensigtsmæssig, og siger, at der vil komme forskellige ændringer fra skattemini-

sterens side. Det kan vi selvfølgelig kun være tilfredse med; nu må vi se, hvordan forslagene er udformet, når de til sin tid kommer frem.

Regeringen lægger tilsyneladende stor vægt på at få arbejdsløsheden afskaffet, hvis ellers man skal tro de udtalelser, som er kommet fra arbejdsministeren og forskellige andre medlemmer af regeringen. I modsætning til den dyng af lovforslag, regeringen vil komme med i den anledning, altså med henblik på at få mindsket arbejdsløsheden og sætte mere gang i produktionen, indtager dette forslag en helt tydelig særstilling. Det gør det, fordi en afskaffelse af kapitalvindingskatten og en gennemførelse af dette forslag for det første i modsætning til de fleste andre forslag ikke koster det offentlige en krone, idet nettoprovenuet af skatten, når alle forhold tages i betragtning, er negativ. For det andet indtager dette forslag en særstilling, fordi en gennemførelse af det virkelige vil sætte gang i produktion og beskæftigelse inden for både landbrug, industri og handel.

Det er jo en kendt sag, at kapitalvindingskatten gennem mange år har virket som en bremseklo på omsætning af landets faste ejendomme, erhvervsvirksomheder, goodwill og aktier, og der er utallige eksempler på kapitalvindingskattens samfundsskadelige virkninger inden for stort set alle erhverv.

I landbruget har konsekvensen været, at det er de gamle og udslidte landmænd, der sidder tilbage på gårdene. De har i mange år gerne villet sælge deres bedrift, men det har i mangfoldige tilfælde ikke kunnet lade sig gøre, fordi kapitalvindingskatten ville sluge så stort et beløb, at der ikke engang var penge tilbage til udbetaling på en bolig. Vi ved, at de unge landmænd har en produktion, der er 2½ gang så stor som de ældre landmænds, og derfor er det givet, at den forsinkelse i generationsskiftet, kapitalvindingskatten er skyld i, er med til at forøge arbejdsløsheden i landbrugets følgeindustrier. Det samme forhold gør sig gældende stort set inden for alle andre erhverv, og derfor er det nødvendigt med en total afskaffelse af denne skat inden for alle erhverv.

Hr. Karl Nielsen var uenig; han gik endda så vidt, at han udtalte om nogle bemærkninger til lovforslaget, at det var vås. Det er altså det dér med, at denne skat på samme tid